

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendők az előfizetési díjak,
nyiltérek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapesten: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.,
«Általános Tudósító» hirdetési osz.
tálya Budapest.

Nyiltér petitaóra 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Közéletünkből.

Ha igaz, hogy korunk csakugyan az élvezetek kora és hogy az élvágy phisikai és morális tekintetben nagy bajoknak oka nemcsak egyes emberekre, de egész népekre nézve: akkor kötelessége minden igazi népbáratnak, önzetlen hazafinak gondoskodni azokról az eszközökről is, melyek az élvezet utáni vágyat akadályozzák, vagy legalább korlátozzák, mérséklék.

Erre több mód, eszköz kínálkozik; ezek között azonban leghasznosabb s leghatásosabb: az okos, helyes, vallási nevelés.

Hogy épen e téren nagy hiányok mutatkoznak, úgy hiszem, bizonyítanom sem szükséges; hiszen elég, bár szomorú bizonyíték erre az a számos öngyilkosság, melyeket már a gyermekek is elkövetnek, a miről régebbi időkben hallani sem lehetett.

Már pedig ez abszolút lehetetlenség volna, ha ama szerencsétlenek helyes vallásos nevelésben részesültek volna.

Engedjék meg kérem t. olvasóim, hogy rámutassak azokra az okokra, melyeknél fogva ma a vallás oly nagyon veszíti a tért.

Nyíltan, őszintén fogok beszélni itt is. A modern műveltség és az egyház szigorú tanításai szétbomlottak; a szakadás a kettő között nagyon is világos, nyilvános. Nagy része a művelt embereknek nem is tudja összeegyeztetni nézeteit az egyház né-

zeivel. Az, a mit az egyház nyújt, őket kielégíteni nem képes és állítólag, nagyon is ellenkezik élettapasztalataikkal. Az egyház pozitív tanaiért valami tényleges pótlás nincsen; ezáltal terjed a közöny és ennek vallási oldal: sokszor nagyon is mellőzöttek; s ezl. t. i. a nevelés vallási részét többé kevésbé szigorú erkölcsstannal törekszik pótolni a nevelő.

Alig tévedek, ha azt állítom, hogy a művelt emberek nagy része, főleg pedig a szülők, kiknek gyermekeik üdve szívükön fekszik, mindent elkövetnek, hogy ebből a bajból, e mostani átmeneti korszakból már kimenekülhessenek.

Maguk sem tudják, mit kezdjenek; nem világos előttük, mily álláspontot foglaljanak el az egyházzal szemben; azt se tudják, mihez vezessék gyermekeiket.

A természettudományok jelen fejlődése folytán, melynek hatása van arra is, a ki különben velük nem is törődik, — az emberiség azt szokta már meg, hogy lábai alatt szilárd talajt érezzen.

A vallásról pedig úgy vélekedik, hogy ez hasonló alapot nyújtani nem képes; miéért is sokan egyenesen visszautasítják azt, a mit az egyház nyújt, legyen az bármi.

Ez azután oka annak is, hogy sokan a vallásról beszélni sem szeretnek; oly kör ez rájuk nézve, melyben ki nem ismerik magokat, oly tárgy, a melyhez nem értenek!

Bizonyosan helytelenül járnék el, ha itten a fölött ítéletet akarnék hozni, vajjon

jogos s méltányos-e az egyház tanai iránti ellenszenv, vagy nem?

Hivatalos működésem a múltban, de jelen társadalmi állásom is kötelességemmé teszik, hogy pártját fogjam a gyermekeknek, a gyöngédszívű tanulóifjúságnak, nehogy azért, mert szüléiknek a vallás dolgában esetleg semmiféle álláspontjuk nincsen, ők is a vallási nevelést teljesen nélkülözni legyenek kénytelenek.

És e tekintetben főleg az atyák szoktak nagyon hibáznai; sokszor oly jogtalanságot követnek el, melyet alig tudnak igazolni.

Hivatalos működésem idejéből emlékszem, hogy bizonyos atya az »Értesítőbe« melyben fiának a bibliából nyert elégtelen tanjegyet bejegyezve látta, ezt írta: »bibliai mondásokkal s versekkel ma nem sokra megy az ember.«

S nem egyszer sok bajom volt oly atyákkal, a kik a vallástani csak valami mellékes, főleges tantárgynak tekintették.

Egyébként azt tartom, a jelenleg működő kollégáim is elégszer tapasztalati kénytelenek ugyanazt, a mikén én tullestem.

Vannak emberek, a kik bizonyos kicsinylő guynnyal, sőt megvetéssel tekintenek azon korra, a midőn még reggel, esténként, evés előtt és után imákat szoktak volt végezni, mintha ez már szerencsésen tulhaladott álláspont lenne

Meglehet ugyan, hogy azoknál az imák

TÁRCSA.

Mese a havasi rózsáról.

Messze, havas hegyeken túl, ott a hol a Bucses sziklaóriásai az éggel ölelkeznek, áll a tömösi kastély.

Egy kis paradicsom a havasok közt, ezeregyéjszakai keleti pompa hóborította hegyecsucok aljában. A vándor, kit útja arra visz, csendes áhitattal élvezi a természet és emberkéz e közös csudáját, s önkéntelen arra gondol, hogy az édenek, ha létezett, ezen a helyen kellett feküdnie.

S ennek az isteni zugnak a koronája, aki szebb és híresebb mind e természeti csudánál, a havasi rózsája — Éva grófkisasszony. Haja ében, csillagszemei kékje ragyogóbb a Cöhoornárnál, arca lágy bársonya a bibor és tej vegyülete, termete hajló pálmához hasonló.

És zarándokoltak a rózsza csudálására szépek és gazdagok, s a rózsát mellére tűzni nem tudta egyik is.

* * *

Mikor az alkony édes félhomálya a tömösi tündérkertre, mikor a Bucsest már havmások kód uszaka körül, időnkint megjelenik a legmagasabb csucson a »Bucses kísértete,« az ideoda mozgó szellemalak.

A vándor keresztet vet s messzi eikerüli a tájat, a benszültöt oiáh meghuzza magát kunyhójában s kettős lakatra zárja ajtaját.

— Miatyánk ments meg a gonosztól.
S ekkor odaül az ablakába Éva, a grófkisasszony, s imádkozik forró, áhitattal:

— En istenem, hadd jusson el szerencsésen — hozzám.

Ez az ima előzi a kísértetet, eltűnik a csucsról . . .

Halkkal, zajtalanul nyílik az ablak s betoppan rajta a »Bucses kísértete,« a délcegz Juon.

A leány ajkára az öröm édes, elfojtott sikolya ül.

— Én édes szentem, én szerelmem.

Tovább nem szólhatott, a sok gondolat csökönözbe fulladt. A félhomályban a csókok beszéltek csupán.

Milyen más is volt a Tündér Ilona arca most, csupa bódító mosoly, csupa odaadás. Végtelen gyönyörrel nézett végig az óriáson.

A Juon pedig elébe ült a földre, ölébe tette az Éva apró lábait, s térdére nyugtatva hatalmas, szép fejét, úgy nézett áhitattal a ragyogó csillagokba s suttozott gyöngéd, szépséges dolgokat, amifől könnyes lett a szép leány két szeme.

— Istenem, szívem drágaköve te, hát gondoltál-e rám is egy kicsit annyi szép gavallér közt? Lásd nem jöhöttem hamarább, messze jártam. Érezted, tudtad-e kis királyném, mily veszelényen voltam!

Nem tudta, de azért utólagosan is a szemeférvéjég elhalványodott tőle szinte sirva susogta:

— S az alatt nekem unalmas ficusrakkal kellett táncolnom, zongoráznom.

Hirtelen eszébe jutott valami. Pajkosan a Juon uszaka kapaszokott, majd komikus komolyságot erőltetett magára.

— Tudod édesem, menyasszony vagyok.

A férfi arca elborult.

— Jobb is az ugy, mondta azután. Ugy sincs ezélja ennek a mi életünknek.

— Nem ugy, te rossz, duzzogott a szép hölgy. El nem hagyjuk mi azért egymást. Tudod a papa kényszerítet, hát én beleegyeztem. Az nap megyek vele az oltár elé, amikor a havasi hiénát akasztani viszik. Ha, ha, ugy-e jó ötlet.

Oly édesen kacagott rajta, a szeme is könnyes lett bele.

— Nagyon jó nevetett az óriás.

— El nem fogják ók azt. Sokkal gyávábbak, semhogy meg mernék támadni.

— No anyaglom, ha ók nem mernek érted megverekedni a havasi hiénával, hát meg sem érdemlik, hogy a havasi rózsza az övék legyen.

— Pedig bizony nem mernek. Hisz annak talán még te se vagy elég erős.

Nem-e?

Olyant villantak rá azok a nagy szemek.

— És ha száz poklon kellene keresztültörnöm, hogy hozzád jussak én csillagom, — nem tenném-e?

Bizony hitte, tudta, hogy megselekedné. Mik is ehhez képest az ó frakkos galálérai. Oly jól esett neki hogy e z t szereti . . .

Alkonyatkor érkezett a Juon, miriád csillag ragyogott az égboltozaton, amikor eltávozott. Hal-

puszta eldarálásban állottak, minden érzélem, a léleknek minden fölemelkedése nélkül: de azt még sem tagadhatja senki sem, hogy akkor nem volt annyi fiatal bűnös mint ma, főleg pedig csak igen ritkák valának az öngyikosságok.

Ez tény!

A milyen eszelen s káros eljárás az, ha a gyermekek minden vallási fogalom nélkül nőnek fel, csak azért, mert a nevelő előtt nem minden világos s megérthető: éppen oly hibásan járna el az atya, a ki gyermekeivel esetleg ama bölcsészeti tanokat akarná megismertetni, melyeket ő szerzett.

Az ily eljárás éppenséggel semmit sem használna a gyermekeknek, még akkor sem, ha a szülők nézeteiknek önállóan képzett rendszerükről esetleg meg is lennének győződve és ha bölcsészeti benső nyugalmat is okozna nekük.

Jelen soraim befejezésénél ismét csak azon szívből eredő óhajomnak adok kifejezést, hogy adjunk jó iskolákat, az eszt mivelő, a szívet nemesítő és lelket boldogító iskolákat a népnek!

A nyers ember megelégszik, ha csak valamit történni lát; érzés és gondolkodás pedig csak a teljesen kiművelt észnek és szívnek a tulajdonsága.

Volt egyszer Rómában oly idő is, hogy a haltenyésztésre nagyobb gondot fordítottak, mint a gyermekek nevelésére. Én mégis kissé viszásnak, furcsának találok a dolgot, midőn látom, hogy a lóidomítók ezreknek kapnak díjazásuk fejében és éhezni kénytelenek az embernevelők — a tanítók!

Az ügyek vezetőit kérném, gondolják meg itt-ott ezen dolgokat is.

Cselkó József.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Hivatalos látogatások.** Tóth László nagy-kanizsai kir. törvényszéki elnök Ónagysága m. héten tartotta meg ez évi hivatalvizsgálatát a csáktornyai kir. járábírósnál.

kan az ablakpárkányra szökött, onnan hintette utolsó csókjait a kéjtől félig alélt istenére.

Sokáig bámult a szép Éva a fényes csillagokba, s susogott lassan, mintha kérdené tőlük:

— Vajjon találkozok-e vele?

Letérdelt s buzgón imádkozott.

— Mindenható isten óvd meg a havasi hiénától!

* * *

Egy éve látta először Juont. Szenvedélyes hegymászó volt. Egy szép délután bizony eltévedt a szűk hegyi sítákorok közt. A nap már letűnt s az egész vidéken misztikus csend uralkodott. Éva zibbaddan, agyonfáradva dőlt a mohos sziklapadra. Sohase gondolt vándorlásai közepett a havasi hiénára, aki réme a tisztességes embereknek, aki embervért iszik, különösen az eltévedt szép lányokét... Most eszébe jutott a szörnyű rabló. Félelemtől lázas szeméi előtt megjelent a vén, kegyetlen rabló s kéjvágyon tapasztotta rá a szeméit.

Hirtelen léptek hallatszottak. Lassan emelte fel a szép hölgy selymes pillait. A ki előtte állt nem volt hasonló semmiféle szörnyhöz. Délceleg, szép alak volt — a Juon. A leány szeméi rátapadtak merőn, boldogan. Bizonyára ott volt a hiéna, hogy kiszívja a vérét, mint sok más lényét, de megjelent ez a félisten, az ő dalaija, s megriadt, elszökött a gyáva. Gyönyörrel nézett a szép ifjura, akit önkéntelen susogták:

— Köszönöm.

— Tóth Gyula zalaegerszegi pénzügyőri főbiztos pedig a csáktornyai pénzügyőri szakaszt vizsgálta meg.

— **Kegyelet.** A csáktornyai áll. tanítóképző-intézet növendékei halottak napjának előestéjén gyászszalójuk alatt kivonultak a temetőbe, a hol Bárány Ignác volt igazgató és Bánay Árpád volt tanár kivilágított sírhalmánál gyászadalokat énekeltek. Két elhunyt tanítónövendék sírhalmát az ifjúság ebben az évben is kivilágította s megkoszoruzta.

— **Kinevezés.** Bansa József lippai pénzügyőri biztos helyettes a csáktornyai újonnan felállított pénzügyi biztossághoz neveztetett ki pénzügyőri biztossá.

— **Áthelyezés.** Takács József stridói pénzügyőri fővigyázó Tapolczára helyeztetett át. Helyére Török Antal tapolczai fővigyázó helyeztetett.

— **Alapszabály jóváhagyás.** A csáktornyai cszmadia temezései egyesület alapszabályait a m. kir. belügyminisztérium jóváhagyta.

— **Anyakönyvi kinevezések.** A m. kir. belügyminisztérium Plichta Lajos csáktornya-vidéki körjegyzői irnokot a csáktornya-vidéki anyakönyvi kerületbe, Krámpatics József áll. iskolai tanítól a stridói anyakönyvi kerületbe, Pintárics Pál jegyzői irnokot pedig a drávasárhelyi anyakönyvi kerületbe helyettesnek nevezte ki.

— **Kegyelet.** A budapesti állami polgári iskolai tanítóképző-intézet növendékei évről évre fel szokták keresni a budai temetőben nyugvó nagyjaink sírhalmát, azoknál gyászbeszédet mondanak s koszorút helyeznek sírhalmukra. Bartalus István, nemrég elhunyt hírneves elöestéző s tanár sírjánál ez idén, halottak előestéjén Nyakas József tanárjelölt, a csáktornyai áll. tanítóképző-intézet volt növendéke méltatta az elhunyt tanár érdemeit.

— **Esküvő.** Gjumlics József csáktornyai dsidás örmester m. hó 28-án tartotta egybekelését Gáspár Ignác csáktornyai lakos kedves leányával, Teréz kisasszonnyal.

— **A vizi-szent-györgyi anyakönyvi kerületben az anyakönyvi teendők végzésével ideiglenesen Dénes Béla helybeli körjegyző bizatott meg.**

Az idegen pedig csak bámult, aztán megszólalt lágy hangon:

— Domnasora, szép domnasora itt nem maradhat. Az éj leszál s a visszatérés már most is nehéz.

Éva nem felelt, de nem is ellenkezett, mikor az óriás fölkapta, könnyen, mint a pihét, gyengédén, mint a pólyás gyermeket s vitte biztos, szilárd léptekkel a csillagos sötétben. Azt sem kérdezte tőle ki ő, micsoda a foglalkozása, csak azt érezte, hogy szíve minden dobbanása neki szól. Mikor felvette, mikor megérintette olyan édes borzongás fogta el. Nem félt, átfogta a nyakát erősen s boldogan hajtotta fürtös fejcskáját a vállára.

A Juon pedig macskaügyességgel szökött szikláról sziklára, utatlan utakon, amikre más a lábát sem merné tenni.

Hirtelen megállt. Éva kinyitotta szeméit s meglepetten látta maga előtt a kastély rácskapuját. Ily hamar! A lovagja menni akart. Megállította s félnék hangon kérdezte tőle, hogy hívják.

— Ne kutasza szép domnasora. Nem jó azt magának megtudni, mondta szomorú hangon.

Hirtelen lehajolt, megcsókolta a grilleány ruhája szegélyét, aztán eltűnt, mielőtt Éva magához tért volna bámulatából. Csak a tovasuhanó árnya látszott a sziklák között.

Sokáig állt ott a tündér s bámult az árnyék után, majd lassan megindult a kastély felé. Olyan boldog, olyan elégedett volt.

* * *

— **Visszatérés.** Weber J. Vincze csonkai káplán, ki néhány évvel ezelőtt a helybeli sztl-ferenczrendű zárdánál adminisztrator volt, visszatért a sztl-ferenczrend szerzetébe.

— **Halálozások.** Koppár Ferenc, a Muraközi Takarékpénztár hivatalszolgája 33 éves korában a gráci kórházban, a hová gyógyulást ment keresni, elhunyt. — Özv. Bayer Manoné, szül. Gultmann Ida mura-szerdahelyi lakos életének 50-ik évében elhunyt. Nyugodjanak békével!

— **Aljegyzői állás betöltése.** Csáktornya nagyközségnél az újonnan rendszeresített aljegyzői állás f. hó 26-án tartandó választás útján fog betöltetni.

— **Meghívó.** A zalavármegyei gazdasági egyesület a folyó évi november hó 12-én délelőtt 11 órakor saját helyiségében rendes közgyűlést tart. Táragsorozat: 1. Dr. Darányi Ignác földmívelésügyi m. kir. miniszter közszóló leirata a hozzá intézett üdvözlő leirata tárgyában. 2. Jelentések a Balatonmelékre tett kirándulásról, a letenei és nagylengyeli vnyészállatdíjazásokról. 3. A tapolczai vinczellér-iskolánál és a keszthelyi kir. gazdasági tanintézetnél létesített ösztöndíjakra beérkezett pályázatok előterjesztése és az ösztöndíjak kijelölése. 4. A »gazdak biztositó szövetkezet« alapszabályainak előterjesztése. 5. Szatmármegyei gazd. egyesület átirata a sertésvesz ügyében. 6. Bihar-megyei gazd. egyesület átirata a gabona határidőüzlet szabályzatainak módosítása tárgyában. 7. A »gazdasági egyesületek országos szövetségé«-nek átirata a f. é. novemb. hó 2-ik felében tartandó nagygyűlés tárgyában és 5 egyleti tagnak kiküldetése ezen nagygyűlésre. 8. Jelentés a népszerű gazdasági téli előadásokról. 9. Folyó ügyek és indítványok. — Jegyzet: A délutáni órákra nézve tervbe van véve: az állami facsemetekert és a Faragó-féle magpergető-intézetnek megtekintése, mindkettő az időhöz közelében. — Kelt Zala-Egerszegen, 1900. évi október 26-án. — Hertelendy Ferenc, egyleti elnök. Gruner Lajos, egyleti titkár.

— **Körjegyző választás.** A vizi-szent-györgyi, elhalalozás folytán üresedésben levő körjegyzői állásra a választás f. hó 14-én d. e. 10 órakor ejtetik meg.

— Se treaska domnedeu! Áldassék Isten szent neve. A környék réme eltűnt, a havasi hiéna vasban várja az akasztófa felállítását. Zugtak a haragok, a nép imádkozott.

A tömösi kastély kék budoárjában térdel a szép Éva is, imádkozik buzgón, zokog örömeiben. Mily nagy is az isten, hogy meghallgatja a gyenge, szerelmes kis lány fohászokását. Most már nincs mitől féltene a szíve bálványát.

* * *

Jobbján az édesapja, szemben vele a vőlegénye ül a kocsiában, mely a vesztőhelyre viszi őket. Éva látni akarja a hiéna végét, hogy annál nyugodtabban hajthassa kis fejét Juon vállára.

Mozgás jelzi, hogy közeledik az elítélt. Mily szép, mily deli, bizony nem látszik rajta a sok gyilkosság.

A havasi rózsá elött ott állt lánczra verve Juon, a hős, a szép.

Éva dermedni érezte a szívét, testét. Behunyta a szemét, nem bírja, mereven, tehetetlenül bámul a hollófürtös szép főre, a fényes szemekre, amelyek most is boldog nyugalommal, édesen ragyognak rá, mint — akkor.

* * *

Mikor az alkony köde elfogja a Buces bérceit, ott ül a kék budoár ablakában Éva, az asszony, s várja, lesi a szép Juont...

Halász Zsigmond.

— **Hivatalos látogatás.** Szelestey Károly alezredes, a székesfehérvári csendőrkörületi parancsnok, a helybeli csendőrséget f. hó 30- és 31-én megszemlélte, melyet minden tekintetben a legnagyobb rendben talált. Utját innen Nagy-Kanizsára folytatta.

— **Helyettes körjegyző.** Martonossy Imre okl. körjegyző Vizi-Szent-Györgyre helyettes körjegyzőül rendeltetett ki.

— **Meghívó.** A nm. m. kir. belügyminiszter urnak folyó évi szeptember hó 6-án 95038/VI. sz. a kelt rendeletével a magánorvoslás díjazása legkisebb mértékének megállapítása tárgyában kiadott szabályzat tárgyalása és a díjfokozat megállapítása céljából folyó évi november hó 13-án délelőtt 9 órakor Zala-Egerszegben a vármegyeház gyűléstermében rendkívüli törvényhatósági bizottsági közgyűlés fog tartatni, melyre a törvényhatósági bizottság t. tagjai tisztelettel meghívottak. Ezen ügynek előzetes tárgyalása céljából a megyei állandó választmány ugyanazon hó 13-án délelőtt 1/2 9 órakor tart ülést, melyre az állandó választmány t. tagjai ezennel tisztelettel meghívottak. — Zala-Egerszeg, 1900. évi október hó 31-én. Dr. Jankovich László gróf sk., Zalavármegye főispánja.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon rokonnak, jóbarátoknak és ismerősöknek, kik mérhetetlen gyzásunkban fájdalomokat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton hálás köszönetünket. — Csáktornya, 1900. nov. 2-án. Ifj. Novák Ferenc és családja.

— **A vármegyei igazoló választmány** egybeállította vármegyének legtöbb adófizető bizottsági tagjainak névsorát az 1901-ik évre. A bizottság által egybeállított s a vármegyei első aljegyzői irodában kitélt névsor szerint, mely ellen 15 nap alatt a felelőbeadás beadható, vármegyének vidékümbeli legtöbb adó fizető bizottsági tagjainak névsora az 1901. évre: gróf Festetics Jenő, Landau Horác, Neumann Miksa, dr. Krasovetz Ignác, Pezsek György, Varga János, Ziegler Kálmán, Szabó Imre, Antonovics József, Morandini Bálint, Neumann Mór, Gadó Mátyas, Friedl János, Králjics Bálint, Nuzsy Mátyas, Wollák Rezső, Molnár Elek, Berg Bódog, Pecsnornik Ottó, Czvetkovics Antal, Kohn Herman, Szeiverth Antal.

— **Helyreigazítás.** Lapunk legutóbbi számában egy katonaszökevényről emlékeztünk meg, kit a helybeli csendőrség elfogott, mint most biztos forrásból értesülünk, Szollár István unjocztot nem a csendőrség, hanem Czumpf János államvasúti őrtartóztalta le és kísérte be a fűszolgabírószághoz.

— **Pénzlopás.** Még május havában történt Horváth Tamás podbreszti lakos józút aludt az ut szélén. — álmódott. Azt álmodta, hogy a zsebében levő 600 kor. pénzt valaki ellopta. Hirtelen felebredt, legelső dolga, hogy zsebébe nyul meggyőződni, hogy igaz volt-e az álom. És a mint zsebébe nyul, — a pénzt nem találja bent. Hová lett, hol a tettes? anaak már se hire se hamva... Mihóczy József podbreszti lakos már kétszer volt hirdette házasságra és nov. 5-én lenne az esküvője, ha közbe ki nem tudódik, hogy a Horváth 600 koronáját ő lopta el.

— **Elégett gyermekek.** A szülői gondatlanságnak, nemtörődömségnek ismét két áldozata lett a múlt hónapban. Ugyanis Horváth Ferenc dráva-csányi lakos 3 éves Rozália nevű gyermeke múlt hó 28-án a konyhában olt sulyos égési sebeket szenvedett, hogy okl. 30-án seibein meghalt. — Dvancsacsák István és neje hernyákovcsinai lakosok pedig a múlt hét egyik napján este

az égő petróleumlámpát kályhájukra helyezve, két gyermeküket a szobába hagyva elávoztak almát préselni. A szobában maradt gyermekek hihetőleg valahogy a lámpához létek, azt elkezdtek csavarni, miközben az eldült, s a 6 éves Zsófia leány ruhája meggyulladt. A szerencsétlen gyermek égési sebe oly sulyosak voltak, hogy azokban a m. hó 24-én bele is halt.

— **Lopás.** Klaszics Imre dolnja-jesenjei (Horvátország) illetőségű csavargó cseléd múlt hó 25-én este Toplicsáncz Ferenc beliczai lakos kárára záratlan istállójából 24 kor. értékű ruhaneműt lopott el és azután ismeretlen irányban elmenekült. A tolvajt a csendőrség erőlyesen nyomozza.

— **Az új bor.** Annyi verekedés már régóta nem történt a murci évadján, mint az idén, s mindez az új murci ereje, finomsága teszi. Érezte erejét Hajdinyák István dráva-óhídi lakos is, midőn múlt hó 25-én Gabrecz János buzási csárdájában Toplek Imre felső-pusztafai lakost úgy összeverte, hogy az orvosi láttelet értelmében 3 hét is eltelt, mire kigyógyul sulyos sebeiből. Hajdinyák a nagy-kanizsai kir. ügyészégnak feljelentetett.

— **Hetedik magy. kir. szabadalmazott osztályorsjáték.** Az előttünk fekvő tervezet szerint az I. osztály húszára már november 15. és 16-án lesz, mely alkalomból figyelmeztetjük olvasóinkat azon körülményre, hogy ezen sorsjáték esélyei csak akkor lesznek teljesen kihasználva, ha a játékok már az I. osztálytól megkezdjük. Több oldalról értesülünk, hogy ezen alkalommal a kereslet ismét igen nagy, ezért ajánlatos, ha mindenki jókor beszerzi sorsjátékát. A sorsjáték ára az I. osztályhoz: 1/4 sorsjáték 12 korona, 1/2 sorsjáték 6 korona, 3/4 sorsjáték 3 korona, 1/8 sorsjáték 1 korona 50 fillér. Ha körültekintünk a különböző főelárusítók között, akkor Török A. és Társa bankházát, Budapest, Váci-kört 4/a. mely egyike a legnagyobb detail üzleteknek, ajánlhatjuk, mert ez a cég nagy szerencsével játszik és körülbelül 4 millió korona nyeresémet fizetett ki vevőinek. Aki Török A. és Tsa budapesti bankházában Váci-kört 4/a. sorsjáték vásárol, a legjobb kezekben van.

— **Elégett tehén.** A múlt napokban történt Dráva-Vásárhelyen, hogy Biskup Lipót és felesége Salfarics Mária hazatértek a biskupeczi vásárról, a hol tehénüket adták el. Utközben kicsit felöntöttek a garatra és épen ez volt előidézője az alatt leirt esetnek. Ugyanis sehogysém tudtak megegyezni, hogy kinél legyen a pénz. Ezen össze is veszték olyannyira, hogy a nő válópórt akart indítani férje ellen. Eközben a férj kiment és a pénzt a vánkosok alatt hagyta. A nő felhasználta az alkalmat és kivette a pénzt, de épp e pillanatban hallja, hogy jön a férje. Mit csináljon most? Hopp! megvan! A pénzt gyorsan a kályha sütőjébe dugja és kimegy. Később tüzet rak a kályhában. Már javában ég a tűz, a mikor eszébe jut, hogy a pénz benn van a kályhában. Gyorsan kinyitja a sütő ajtaját, de akkor a papiros már hamuvá égett, az ezüst forintok pedig összeolvadtak. Így égett el aztán a tehénük is.

— **Forduljunk mindig az első forrásokhoz.** Ha valahol, úgy bizonyára helyén van ez osztályorsjáték beszerzésénél. Habár ugyanis az osztályorsjáték rendkívül nagy nyeresési esélyeket nyújt és — mint ez be van bizonyítva — ezeket jólétre, sőt nagy vagyonhoz is juttatott, a sorsjáték intézménye mindennek dacára föltétlenül megkívánja, hogy a sorsjáték teljesen megbízható helyről szerzettessenek be. A sorsjátékvásárlónak meggyugvással kell bírnia arra nézve, hogy az eladó részéről történő hibákért — a mi különféle okból gyakran előfordul — az eladó nyereségy esetén bármely összegű kárért képes legyen teljes szávozátosságát váltalni; az ily tévedésekért t. i. első sorban az eladó felelős. Hogy tehát a vevő minden tekintetben meggyugvást találjon, ajánljuk mint a legmegbízhatóbb beszerzési forrást, a »Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaságot« (Budapesten, Haaspalota, mely az ország legnagyobb osztályorsjáték-elárusító helye. E társaság osztályorsjátékait eredeti áron (utánvét mellett is) ad el, még pedig teljesen költségmentesen; sorsolási jegyzékeket ingyen küld szét; nyereseményeket azon-

nal, titoktartás mellett bármely összegben kifizet. E mellett a legnagyobb biztonságot, tehát minden irányban előnyöket nyújt, a mi egy oly előkelő intézettől, mint a »Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaság« várható is.

— **Lopás.** Kerznár József perlaki lakosnak m. hó 9-én virradóra eltűnt 66 kor. pénze. Múlt hó 30-án tudta meg, hogy ismerőse, Sostarics Teréz vitte el a pénzt, a ki töredelmesen bevallotta tettét, s a pénzt vissza hozta. Azonban Kerznár József ezzel nem elégedett meg, hanem feljelentette a tolvajt.

Anyakönyvi hírek.

Csáktornya nagyközség anyakönyvi kimutatása f. évi október haváról a következő.

Bejegyzett születések:

Horváth Antal, csizmadia: Terézia.
Friedländer Adolf, kékfestősegéd: Elvira.
Soltics Pál, földmives: István.
Bencsek István, házaló: Margit.
Skvorcz Mihály, földmives: János.
Zdácsek György, földmives: Katalin.
Horváth Lajos, cipész: Ferenc.
Troják János, csizmadia: Erzsébet.

Halálozások:

Talán Ede 11 napos: gyengeség.
Stolczner Alajos 5 hónapos: bélhurut.
Bubek Mária 10 éves: baleset megégés által.
Zuzel József, nyug. községi rendőr, 71 éves: aggkor.
Veber Ferenc 2 hónapos: veseelülettelt gyengeség.

Házasságot kötöttek:

Golubics Antal, földmives — Márcs Teréziával.
Domitrovics Pál, gazdasági célcés — Potocsnik Katalinnal.
Gerő Izidor, gyógyszerész (Keszthely) — Neumann Ölgával.
Gjumlić József, cs. és kir. uhlánus őrmester — Gáspár Teréziával.

Erősebb a betegségnél.

Igen érdekes hírt tudat velünk Landauer J. ur Szentoról, s mi sietve közöljük, hogy buzdító és bátorító példát szolgáltat azoknak, kik mint Landauer ur, ily rettenetesen fájdalmas bajban szenvednek. A gyomorbojások igazán saánalatra méltók, mert kevés betegség van, mely olyan óriási fájdalmat okoz és ezen kívül még az erkölcsi életre is károsan hat. A gyomorfájdalom elvezzi az étvágyat és a rendetlen emésztés, a mely sulyosan nehezíti a gyomor, a vérkeringést zavarja, fúldoklást, heves főfájást és gyakran bélyugváladást okoz. Az általános gyengeség oly mértékben veszt erőt a beteg, hogy ha a vér valami módon nem találja meg régi ellenálló képességét, komoly bajok állhatnak be. Landauer ur megtalálta a gyógyszer, mely borzasztó gyomorbojából kigyógyította. Williams dr. Pink-pilulái, melyek a legtekélyesebben gyógyítják a gyomor- és bélbajokat, a vérszegénységet, a sárgaságot, neurasténiát, reumát, neki teljes gyógyulást nyújtottak.

— A Pink-pilulákat használtam s egészségem annyira helyreállt, hogy nem hagy kívánni valót. A legborzasztóbb gyomorbojásban szenvedtem, de ez a gyógyszer erősebb volt a rajtam uralkodó bajnál. A használat idejének arányában folytonos javulást éreztem s meg vagyok győződve, hogy a hideg fürdők, melyeket a gyógyulás idejére ajánlottak, szintén nagyban hozzájárultak gyógyulásomhoz. Ha valaha bajom visszatérne, rögtön a Pink-pilulákhoz fordulnék.

Kapható minden gyógyszerárban, valamint a magyarországi fővártárban **TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél, Budapest, Kírtly-utca 12. doboza 1 frt 75 krért, vagy 6 doboz 9 frtért.**

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margital Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor

Pojedini broj: koštaju 20 fill

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Od bakteriumov.

Dalje.

Kuliko skrbi ima gazdarica, da zakuhani sad na zimu more dobro obdržati. Pak kak napravi to? Tak da sada vu steklo dne, zaveže i vu vrućoj pari ober lonca duže kuha; »dunsta« — kak veliju. Zakaj dela to? Zato, da one bakteriume, koji gnijljenje i plesnivenje proizročiju iz sada, ako su nutri sa vrućom parom zakolje i tak sada od gnijlenia i plesnivenja oslobodi. Ako je gazdarica s takovim pergament papirom ili pak mehurom zavezala glaža, na kojim ga niti takve ljuknjice neđa, da bi igla mogla nutri, onda sigurna more biti, da se njoj dunst nebude pokvaril.

Ako juhu, pečenku, ili pak paprika ili kakvu gud drugu hranu vu plehnatu škatulju denemo, ov takaj odzgor sa plehom zadelamo, tojest s olovom skup skelimo, a zatem najmenje 1 vuru dugo vu 100° Celsius vodi kuhamo, onda vu oni škatulji zaprta hrana čez tjedne mesece i čez ljeta postoji, bez toga, da bi se pokvarila. Tak se delaju tako zvani »konzervi«.

Hude duhe švicanje nogah i smrdeću lunjavicu takaj jedne fele bakteriumi proizročiju. Ovim je svojstvo, da kam dojdeju, tam smrdećinu delaju.

Jesu takovi bakteriumi, koji on material, kam su došli pofarbaju. Jesu bakteriumi, koji črlenu modru, črnu, žutu, zeljenu, ružnatu, i t. d. farbu delaju. Ako on bakterium, koj črlenu farbu dela, vu vodu dojde, ovu na črleno pofarba.

Vnogi put je mleko modro, žuto, ili pak črleno. Ovo pofarbanje od bakteriumov proizhadja, akoprem oni farbe ne imaju.

Ako još rećemo, da su je i takvi bakteriumi, koji svetiju, onda smo razumacili i onu stvar zakaj sveti prholadina vrbe. Svetljivi bakteriumi se najrajše vu prholadinah nastaniju, ako k tomu i malo mokrće hodi, Ali svetljivi bakteriumi se najdeju i na mesu kaj, ako je tak, vnogo skrbi da mesaru, jer takvu robu, koja tak sveti, kak mokra šibica vu kmici nigdo neće rad kupiti. Vnogoput mesnicu čista treba dati zpucati i staro posudje sve krej zahititi, ako se takvi bakteriumi najdeju nutri, osobito pak na drevah. 1877-ga se je pripetilo vu Baselu, da je vu jedni trgovini hranah jedna velika zdela svinjskoga mesa tak svetila vu kmici, da su ljudi ne samo jedan drugoga mogli videti, nego su i na vuri vidli, kuliko vur kaže kazalo. Na mesu morskih rakov je vnogoput videti takve bakteriume. Jako je lépi pojav tak zvano »mlečno morje«, kada je na vekši strani morja svetlost moći videti. Ov pojav takaj od bakteriumov proizhadja. Spomenemo još, da takvo meso, koje

sveti od bakteriumov je na zdravje ravno ne škodljivo.

Najhujše poslujeju oni bakteriumi, koji čovečeje ili živinske betege proizročiju, to su istiniti ubojni-bakteriumi.

Pri ljudih differitis, kolera, trachoma, škrlat, koze, influenza, plućna bol i vnogo drugih priljepnih i kužnih betegov, svaki od druge druge bakterium vrsti proizhadja. I med živinami vnogo kvara delaju po bakteriumi proizročeni kužni betegi. Svinjska kuga je na pr. vu Magjarskoj do sada 25—35 million frtov napravila kvara, i tomu zrok je takaj bakterium bil.

To je pitanje, da ako poznamo sve bakteriume, zakaj nehasnujemu proti njim takvo sredstvo koje bi nje zaklalo? Ne hasnujeju zato, jer širenje bakteriumov je tuliko forme i vu tulikih mestih se nahadaju, da tomu niti broja neznamo. Ako pak jendenput se vu čoveka, ili pak vu živinu nastaniju, tam ili se tak skrjeju, da je do njih ne moći dojt, ili pak se vu takovim broju nastaniju vu telu, da ako bi za nje gift dali ovo bi i čovečeje ili pak živinsko telo osmrtili.

Ako poznamo, da se bakteriumi na hitrom širiju, tak moremo onda znati i to, da jedna griznja muhe zakaj zroči smrt. Muha na vu kugi poginjejoj živini se krvi napije i med tem njoj na špiči (gubcu) ostane bacilluš. Ako muha čoveka vpiči onda i bakteriumi dojdju vu krv, koji se na hitrom razširiju i telo zakoleju. Muham takovi bakteriumi neskođiju.

Vnogi i vnogo probah su delali doktori i svigdar su na jednu srvhu došli, tojest da svin priljepljivim i kužnim betegom su zroki bakteriumi.

(Konec.)

— E. —

Vujec iz Amerike.

Već je blizu poldana, — u kasarni vlada mrtva tišina, samo tu i tam kroz mnogobrojne obloke se pokazuje glava »inspektionaša«, koj zalukava, jeli se već jedan krat nebude regimenta iz viezbe povrnula. — Na jedan krat se iz daleka začuje militera bandu — eto, regiment einrukuje; straža pod velikimi vratu dole stupi pod pušku, čuju se razne kommande te se na jedan krat začuje i on »sladki«. »Halt,« pri kojem sve stoji. Oberstar da zapoved za einrukovati. »Abtreten!« čuje se u raznih glasih lievo i desno, pojedine kompanije se žure u svoje »ubikacije.« Na hodniku bude još jedan kratki »halt« načinjen, stražmešter odredjuje popoldašnje dielo.

»Kaprol Kiss!« — zovne stražmešter Toldy šeste kompanije — »Vi ćete morati

danas inspekciju preuzeti.« — »Na službu, gospodiu stražmešter!« čuje se iz hrpe glas, medjutim se je iz lica pozvanoga moglo jasno čitati, nenadano i nepovoljno mu je taj nalog došel. On otiđe u svoj cugsimmer i odloži oružje a pri tom ga je bilo moći čuti mrmlati: »Pak baš danas, kad sam Roziki tak za sigurno obećal, da ću se šnjom u varašku šumicu (liget) šetati; to mi je malo prebedasto; ako ja danas pustim mojoj zaručnici Roziki nasesti, tak znam, da je onda med nami ciela ljubav dogotvljena. Ja danas moram van, pak koštalo me kaj me koštati hoće.«

Već za nekoliko minutah stal je kaprol Kiss, sin domačega peštanskoga mesara i kuće posiednika u sobi stražmeštra, koj je baš obedoval, te se je med njimi dvemi razvil šhedeći dialog:

»Prosim liepo, da bi me danas od inspekcije hoteli dispenzirati.«

»Je, pak kaj se je danas takovoga dogodilo? Jeli mozbit dojde kakova teca iz ladanja ili je dapače mozbit opet jedna babica umrla?«

Kaprol se je učinil, kak da ove žalostno »uspomena« niti nečuje. »Nije, gospodin stražmešter, danas je nekaj veselijega, danas se u našoj kući slavi obiteljska svečanost.«

»Tak, obiteljska svečanost, kaj budu mozbit pajceka klali?«

»Ali, gospodin stražmešter, em moj otac, koj je mesar, kole skoro svaki dan. U našoj kući imamo kristolke, najmladji dečko moje najstarije — sestre bude — danas krešen, — pak bi ja rad prisutan bil.«

»Moj dragi Kiss, ako nekomu umre babica, kak je to već pri vas »više krat« se pripetilo — onda se mora pokopati, a vam, kakli vntuku se pristoji, da ste na sprovodu — to ja već prerazmem — ali kaj bi vi mogli pri kršćenju dieteta posla imati, to u istinu neznam. Kaj mozbit mislite, da se diete bez vas nemre okrstiti?«

»Gospodin stražmešter, em se tu neradi o kršćenju, tu se o posve nećem drugem radi. Tu dojde sva rodbina skupa i tum prikulum budem ja izpitavani: »No Francek, kak si kaj, već te dugo nisam videl, — siromaški dečko, jeli vas kaj tam pri cesarskih pošteno naganjaju?« — »To si draga teca moreju misliti« — odgovorim ja hitro, — »najme sad pri manöverih, človek bi mogel od pameti dojt.« — »Em siromak i zgleda van zlo« — zmeša se tu jedan dobroga srca stric. — Pak onda vidiju gospodin stražmeštar, kad dojde do razstanka, kušnem ja liepo ruku gospam tecam i gospodi vujcem i pri svakoj ruki se nekaj prime, tu petača, onde forintak ili kruna — evo tu imaš da se za manöver malo obja-

čiš, — evo ti na cigare — i tak tu ide dalje, pak ja nebi rad tu zgodu prepustil.«

»Ha dobro ako tko hoće mjesto vas preuzeti inspekciju, morete ođiti, ali to vam ovde odprto velim, da mi tih žalostnih i vesel slučajevah u vašoj familiji već preko glave dosta. Vojnik je vojnik, vi ste prisegli pak morate vaše tri godine podpuno odslužiti, a postlam morete delati kaj vam drago. Gledajte mene, ja imam više posla nego vi, jer vi dođete iz exerciranja pak ste prost, a pri meni onda stropvr dielo pričme. — Danas u pet satih je zapoved, — a onda se more sve raziti, ja jedini moram k gospodinu kapitanu iti i snjim kvalifikacions listine proučiti, radi sada nadodjućega avanziranja. Zar mislite, da si ja nebi znal druge zabave najti, ali služba je služba. No, idite sad zbogom pak si to zapamtite, drugčije će biti zlo s-avanziranjem.«

U jednom »Cugscimmeru« iste kompanije, sedel je na svojoj postelji kaprol Vörös Sándor pak je pomalo komad šunke uništaval.

»Sandor, Sandor!« — dovikne mu Francek Kiss, čim u sobu stupi — »Ti mi moraš prijateljstvo izkazati.«

»Kaj pak imaš?« — zapita ga kaprol Vörös.

»Ti moraš današnju inspekciju mjesto mene preuzeti. Tu imaš četiri »Virginia cigare« i jednoga forinta, a za grizli ja već sobom donesem, kad se povrnem. Znaš, ja moram danas s mojom Rozikom u »Liget« na setnju.«

»Šandorove lice, koj je posve flegmatični dalje po šunki vudiral, se je pri pogledu na viržinije i na forintak pričelo bis-triti. »Dobro, ja preuzimam današnju inspekciju!«

»Ali znaš, ako mene do devete ure nebi bilo domov, tak dođdem tekur u jutro, — ali ne da bi me ti onda prijavil.«

»No, dobro je dobro, — samo idi, pak dođdi kad hoćeš.« —

U to vrieme je stražmešter Toldy dobil sliedeći listić: »Dragi Theodor! Moja milostiva je dobiila od svog brata telegram te je odmah u Beč isla. Ti si mi već dugo obećal, da me budeš u »Liget« vodil, sada održi tvoju rieč. Ja Te očekivam ob četvrtj uri. Tvoja Tebe ljubeća Amalija.«

Inspekcijaš Vörös je svoju inspekciju nastupil te je već od majora primljena pisma nosil kapitanu i tam na odgovor čekal. Komaj da je Kapitan pričel pisma pregledavati, eto stupi stražmešter Toldy u sobu.

»Kaj bi vi Toldy radi?« — pita ga kapitan.

»Molim pokorno gospodina kapitana, meni je zapoved ob petoj uri simo se postaviti. Ja molim pokorno, da bi to izvolili na sutra prenesti. Danas najme u četiri sata dođje moj jedan vujec iz Amerike, kojega bi ja imal pri željeznici dočekati, on je moj jedini rođjak, od kojega se nadam danas sutra nekaj dobiti. Ako ga nepričekam, mogel bi se uvriedjenim najti.«

Dobrostivi kapitan si malo promišljava, a onda veli: »Malo mi je neprilično, ali idite sbogom, pošaljite mi samo listine, ja si budem sam momke van izabral, koji budu predloženi za avanziranje, jer iskreno rečeno dragi Toldy, — meni bi bilo vrlo žal, da bi vam vujec radi mene po svojoj

smrti herbiju prikralil Anda dočekajte svojega zlatnoga vujca.«

Taj cieli razgovor je u sobi bivši kaprol Vörös poslušal.

U varaskoj šumici je bilo sve veselo. Med izletnici je i stražmešter Toldy bil, sa svojom zaručnicom Amalijom. I, tko opiše njegovo začudjenje, kad tu na jedan krat opazi — kaprola Kissa sa jednom liepom plavkom pod ruku se šetajuć. Francek Kiss, koj je svojega predpostavljena takaj opazil, postavi se jednako kak svieća i salutira.

»Ah, dobar dan gospon kaprol, kak se kaj nahadjate, kaj dela malo kršćeno diete?«

Francek, koj je u to svoju Roziku izpod ruke izpusil izmucu ovak iznenadjen: »Ono je . . . — « »Mozbit dapače umrlo, siromaško diete?« »Ne, diete, nego kum — on je . . . — « »Tak, on je dakle umrl! Škoda!« — »Ne, nije umrl, već je . . . — « »zbetežal, pak su krstički odgodjeni.« — »Anda baš je pred krstički zbetežal, to je neprilično, — em ga valjda nije kolera pograbila.« — »Ne, nije on ima velikoga rheumatizmuša.« — »A zbilja, koliko je navašoj uri?« — »Fertal na dvanajst gospodin stražmešter.« — »Tak, u to doba, kad bi već dvie ure morali u kasarni spavati se još podufate ovud skožnuvati? — No! s bogom ostanite, sutra se već najdemo!« — »Stimi riečni otide stražmešter sa svojom Amalijom dalje.«

»Čuješ Francek« — cukne ga Rozika — »kaj hoće ov od tebe?«

»To je moj stražmešter i taj će me prijaviti, jer nemam dozvolu za preko noći iz kasarne izostati, a onda me budu zasrafilji.«

»Kaj te budu? Zasařfilji? Vu kaj?« — »Vu kasarnu, na kakovih trideset dni.« — »Idi hitro domov, da prijje dođdes u kasarnu nego on.« — »To ti draga Rozika sad već nikaj nehasni, kad me je ovde videl.«

Francek sad sprovede svoju zaručnicu domov, a onda spušenom glavom obrne proti kasarni. »To bu sve uvijek liepše i liepše« — mrlnja u sebi — »ako idem odmah domov, budem odmah pri vratih prijavljen, počekam li do jutra, prijavi me stražmešter, pak mi se to mora baš danas, nekoliko dni pred avanziranjem dogoditi. Ja bi sad sigurno vodnik postal i onda bi svaki dan slobodno do jedanaeste ure izostati mogel, sad je svemu kraj.«

Došavši pred velika vrata kasarne, duboko, kak da hoće reći na trideset dni »zbogom« friškomu zraku, a zatim stupi kroz vrata nutar. I opet mu je pričela sreća služiti; vrata su samo bila priprta i tak je bez štropota nutar došel, stražmešter inspekcije je zadržemal i Francek je neopaženi došel po stubah gore u sobu, gde je prijatelja u snu našel.

»No, si došel Francek« — veli ov, kad se je probudil — »Jesam žalibože došel, ali sam nesreću imal. Stražmešter je bil s jednom dievojkom u ligetu, pak me je onde našel, a sad me bude prijavil.« — »Skim, skim je stražmešter bil u ligetu, s jednom ženskom veliš?« — i odmah se pričme grohotom smejeti. »Čuješ Francek« — veli Vörös — »jeli, da dievojka nemože vujec biti?« — »Ah pusti me timi šalami u miru, danas mi nije volja.« — »Ati to ti nije nikakova šala, stražmešter je bil pri kapitanu, pak je tam nekaj o bogatom vujcu iz Ame-

rike fantaziral. kojega da tobož mora na željeznici dočekati. Ova dievojka i pak nemre vujec biti. Jeli me razmeš? Nikaj se neboj!« —

Drugog dana je šesta kompagnija ausrukovala kak navadno. Strašna ura za rapport je prošla i našemu Franceku je odlehnulo. Proti svakomu očekivanju je sve liepo gladko prošlo. Poslie menaže bude Francek pred stražmeštra pozvan, »Aha, sad počima« — misli si u sebi i kucajućim srdcem stupi pred stražmeštra. — »Jeli danas nisu krstički?« — nagovori ga ov — »ali včera ste me liepo nalagali!« — »Odprosite gospodin stražmešter, to je bila samo laž od sile, moja zaručnica bi se bila strašno na me srdila, da ju nisam jučer u liget vodil.«

Stražmešter se je posmehaval i rekel: »No anda, pustimo to za danas na stran. Samo mojoj zaručnici, koja se je za vas molila, morete zahvaliti da niste danas na — rapport došli, a k tomu vam neću niti vaše avanziranje pokvariti; listina je već složena i vi na njoj figurirate kak vodnik (Zugstführer).

»Hvala liepa, gospodin stražmešter« — i veselim skokom bil je pri vratu vani.

Nekoliko dni zatim je Francek, kojemu je medjutim prijatelj Vörös cielu stvar o vujcu iz Amerike pripoviedal, paradiral tretjom zviezdom na goleru. On si je u to ima redovito pri rapportu »Befehlfrei« i dozvolu za do dva sata po polnoči slobodno izvan kasarne izostati, izprosil i dobil, za da svoju avanziranje sa svojimi, dotično proslavi u dobroj volji.

A kad je u extra menturi kakti vodnik u stražmeštrovu kancelariju si po dozvolu cedulu došel, zapita ga smiešeci se stražmešter: »No, vodnik Kiss, jeli danas opet idemo na krstičke?«

»Ne,« — odgovori Kiss — »nego mozbit za dvie tri godine, kad moju Roziku oženim, danas samo dođje bogati vujec iz Amerike.« —

Ostavimo sve pri starom.

Nieki austrijanski i pruski »stražmešter su se jednoč u jednoj krčmi u Hamburgu sastali te su tum prilikum i zajedno obedovali. Medju ostalimi jestvinami je došla na stol velika puna zdela rakah, ali kelnERICA je zdelu slučajno tak na stol metnula, da su veliki raki bili svi na onoj strani gde je austrijanec sedel, a manji svi na onoj, gde je prus sedel.

Prus, koj je rake rado jel, srdil se je nad tim u sebi, te pričme pod izlikom pripoviedati, kak je sad u pruskoj sve uredjeno, u soldackem i civilnem stališu, dapače i u dohovnom stališu se razne naradbe preinačuju i popravljaju. Pri tom je onak u govoru razdražen, kakti nehotice prijel zdelu te ju je obrnul tak, da su sada veliki raki na njegovoj strani bili, dočim su se manji na strani austrijanca nahadjali, veleć: »Je, je dragi kamerad, ja vas uvieravam, da se pri nas sve popravlja, preobrača i vrti.« — Austrijanec, koj je prusovu potajnu nameru previdel, odgovori smiešeci se: »Je vidite dragi kamerad, pri nas je to sve drugčije, jer naš cesar nikaj neda popravljati, pri nas ostaje sve pri starom.« — I dok to veli prime opet i on kakti nehotice zdelu te ju obrne kak je prije bila. —

Preobrnul se je.

Negde tam u tridesetih godinama žive je u Gjuri neki stari gospodin, koj je svaki dan marljivo cirkvu pohađal, a poleg toga, akoprem je radi svoje starosti težko okolo hodal, ipak je poduprt na batinu i brezuljka »Kalvariju,« gde se je križni put nahadjal, redovito pohađal.

Za ovoga pobožnoga starca, pripovieda jedna njegova vršnjakinja, da je on u svojoj mladosti bil vrlo zlehka mladić. Došavši k soldatom ne samo da nije bolji postal, dapače bival je, kaj se viere tiče, sve goritak, da je već na koncu i istoga Boga niekal i govoril, da samo bedaki mogu vierovati, da je jedan Bog.

Pak kak se je taj bezbožnik popravil?

On je bil kapitan, te je imal jednoga prijatelja, koj je takodjer bil officir u istoj regimenti, samo što je ovaj potonji bil svojom kompanijom u bližnjem selu od mesta, gde je kapitan bil stacioniran. Naš kapitan se je tim svojim prijateljom više krat o vieri preprial te ju je uvijek smiešnom stvarjum učinil, dočim mu je taj njegov prijatelj, koj je do Boga i viere držal, uvijek suprotislovil.

Poslie jedne takove prepričke, bez da je kapitan znal, da mu je prijatelj u svojem selu zbetežal, izkaze mu se na jedan krat prijatelj, baš kad je pri svojem pisacem stolu nekač pisal, te mu samo reče: »Brate, ja sam zgubljen!« — I tim prikaze nestane.

Nad tim osupjeni kapitan si odmah dade konja zasedlati, te odjaše u selo k prijatelju, kojega najde mrtvoga. Začudjenjem je čul, da mu je prijatelj onu minutu izdahnu, kad mu se je pri njegovem pisacem stolu izkazal.

Posliedica ovoga čudnoga dogodjaja je bila to, da je naš kapitan odmah položil generalnu izpovied, a kad je došel u penziju, nastanil se je u Gjuri te je bogoljubno i krieposno onde živel do svojega blaženoga konca.

Em. Kollay.

KAJ JE NOVOGA?

Nesreća.

Mihnye Gergelj farkarčevskog stanovnika žena je ove dane konoplje trla na dvoru, a dvě pucke pak je vu hiži ostavila poleg šporherta, gde je i vekši kup konopljah bil. Od jedne iskre su se konoplje vužgale i na hitrom je vu ognju bila i postelja, pak drugo flačno. Dvě pucke su se od straha pod postelju skrile. Ognja su najprije susedi zeli v pamet i taki su rekli ženi, koja je zdvojno bežala vu sobu. Komaj je našla pucke i nebojeći se ognja, niti smrt nje je zgrabila i bežala je s njimi vun. Kak je vun došla je omedljela, i za par vurah je sa obedvema puckami vumrla.

Lěpa ljubav.

Od Kerznár Józsefa iz Preloga je prošlog m. 9-ga negdo 33 frte vkral, kad je on još vu jutro spal. Ove dane k je njemu došla njegova poznanka Sostarics Teréz kak navadno, pak mu je valjuvala, da je ona odnesla, ali vezdaju savěst bantuje, pak peneze je zato nazad donesla. Krznár. akoprem mu je Sostarics draga i akoprem njoj je obečal da si

nju za ženu vzeme, nju je prijavil zandarstvu, koje nju je prijelo i sada vu reštu čeka kaštigu.

Sadovna drevja.

Najbolše kakvoče mlade cepike, kak: jabučnog, hruškinog, slivnog, višujinog drěva cepike je vu okolici fal moči dobiti. Trgovca ime je moči zavrediti pri izdateljstvu »Muraköza.«

Zgoreta deca.

Da kuliko se još nebriniju roditelji sa decom, to nam sledeći dva dogodjaji kažeju: Najme Horváth Ferenc iz Dráva-Csány občine 3 ljeta stara Rozalia pucka se je — vu kuhnji prošlog m. 28-ga tak obežgala, kaj je za dva dni vumrla. — Dvanajscsak István i žena njegova iz Hernyakovcsine su prošlih danov jednoga večera lampaša na peč gori deli a oni su otišli prešat jabuke. Deca su nekač doli hitila lampaša i oprava male Zsofie je ognja prijela i tak se je zopckla pucka da je prošlog m. 24 vumrla.

Švercar duhana.

Čakovečko zandarstvo je prošlog m. 23-ga pri Pusztafa občini jednoga čoveka prijelo, gdo je sumnjivu paketu nesel. Razvezali su paketi i dubana liste su našli nutri. Krivec je povedal, da je iz Rétállása (Vasvármegija) a žandari ga kak švercara duhana poznaju. Prsk su ga dali sudu.

Vkradjeni penezi.

Još vu Majušu se je pripetilo da je od Horváth Tamása iz Podbreszta negdo — prilikom, kad je on kre ceste spal — 600 korun vkral. Iskali su krivca, ali zabadava. Samo vezda se je našel krivec vu osobi Mihócz Józsefa, gdo je već 2 krat bil oglaseni za zenitvu i 5-ga o. m. bi bilo zdavanje, ako nebi sada ta neprilika došla, — koja je Mihócza vu rešt pomogla.

Exploderanje vu fabriki.

Iz New-Yorka telegrafěraju jednim budapeštanskim novinam, da se jednoj fabriki velika nesreća pripetila. Čela fabrika je tak vun zgledala, kak ognjevito morje. Exploderanje se je pripetilo, koje se je višeput opetovalo. Blizu 200 ljudi je zginulo, za koje neznaju gde su. Fabrika je Tarrant i Drug fabrikantov. Kvara je blizu 6 million korun.

Zgoreta krava.

Proše dane se je pripetilo vu Dráva-Vásárhelju, da je Biskup Leopold sa svojom ženom Salarics Máriom dimo došel iz biškupečkog sejma, gde je kravu prodal. Svaki je malo i vu glavi imal, pak je to dosta podpomagalo, da se med njimi pripeti sledeći, ravno nē svakdašnji dogodjaj: Najme doma su se nikak nē negli naravnali, koj bi peneze del vu sranjbu. Nad tem su se jako posvadili. Žena je već i to obečala mužu, da se razpita s njim. Med tem je muž malo vun otišel, a žena pak je pohasnuvala dobru priliku i peneze je iz postelje kam nje je muž del van zela. Ali čuje, kaj ide muž, kam bu ve s penezi? Na hitrom nje vu kahlu šporherta porine. — Potlam je zakurila. Več je jako gorelo, kad se

je zmisllila, da su penezi vu šporhertu. Odpre vrata i paper je već vuglen a srebro se je raztalilo. Tak je zgorela krava Biskup Leopolda.

Male novosti iz Medjmurja.

— *Venčanje.* Pratinger János varaždinski željeznički konduktor o. m. 4-ga si venča Dobsa Etelku ml. g. iz Mura-Szt-Mártona. — *Zgubljeni pes.* Schlück Frigyesa vu Čakovcu se zadržavajučeg ritlmajstera ulanušov mali pes (kusica) 5 ljetstar se je prošlog m. 22-ga iz stana Frasz Tamása zgubil. Gdo ga najde 6 korun dobi nagrade.

Savanyu Józsi.

Strah Zala- i Somogy varmegijje; Savanyu Józsi, gdo je zbog dvadesetne rauberie do smrti na rešt odsudjeni, kak je znano vu Illavi spunjava svoju kaštigu. Ali do smrti rešt denes ne znamenuje to, da čovek navek vu reštu ostane, nego ako se dobro ponaša i nazad neopadne vu staru falingu za 15 ljet ga vun pustiju, pak i još pred tem mu poboljšaju stališ sa tem da ga vu drugi slabeši rešt deneju. Józsi — kak ga vu reštu zoveju — je već 13 ljet vu Illavi i pod tem vremenom se je tak lěpo ponašal i marljiv bil, da skoro nēma para vu tem med drugim robu. Kak je kaštigu započel i do vezda navek se tak ponaša i pazi na se, da su ga još niti na najmenšim zločinom i zamudjenosti ne mogli prijeti. — Za mestriju si je šnajderiju zebra i vu tem je tak marljiv i sposoben. da je proti njemu nikakove tužbe nē. Navek je dobre volje i svim da poštenje, pak niti prilikom bune robov je on nē bil dēlnik bune. Jeli je to istinito preobrnenje ili pak samo da se vun oslobodi, to bude vu budućem znati. Nadzorstvo robov je to vu pozornost vzelo i preporučilo je ministru praviečnih poslov, da Savanyu-a vu Vác, kakti vu slabeši rešt deneju prek.

Smrt buntovnika.

Na protuletje se je pripetilo, da je pri krćenju bácsmonostorske šume posluvani težak Béres András izpuntal svojih 25 pajdašov, da ako vekšu plaču eedaju gospoda, naj ne delaju. Pajdaši su ga i posluhnuli, ali su se vkanili, jer gospoda su druge težake dobili iz okolice. Glad se njim je grozil sada, pak sigurno, da su se zato srdili na Béresa, gdo njim je hudi navuk dal. Proše dane je Béres nekač skup došel vu kšemu sa četirimi Nagy — sini. Ovi su ga špotali, zakaj nje je zpuntal. On se je branil i rekel je, da je on sam nē znal to, pak vezda i njega tiska nevolja. Ali ovi su ga ne poslušali nego su ga spikali. da je za mali čas vumrl. To su zeznali Berešovi tri sini pak su sa sekirami išli vu křemu, da se ofantiju Nagyovim sinom. Takva bitka je nastala, i samo žandari su mogli širom raztrgnuti, dve lamiliah sine zmed kojih je Nagy Moricz mrtev ostal i ležal na podu, kraj mrtvoga Béresa. Svi šest su žandari odegнали i vezda vu reštu čekaju kaštigu.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	13.50 —
Zab	Zob	10.00 —
Rozs	Hrż	10.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	10.50 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	10.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	13.00 —
Sárga » »	» žuti	11.00 —
Vegyes » »	» změšan	10.50 —
Lenmag	Len	20.00 —
Bükköny	Grahorka	11.00 —

Nyilttér*)

É rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szork.

„Henneberg-selyem“

— csak akkor valódi, ha közvetlen tölem rendeltek — fekete, fehér s szines, 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként. Mindenkinék postabér és vámmentesen, házhoz szállítva! Minták póstafordultával küldetnek.

Henneberg G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Schneider-féle Páfrány-tokocskák (Galandózc elhajtó.)
Millió embernek e szer visszaadta egészségét!
 Kik galandféregben és gyomorbaiban szenvednek.

Pántlikagiliszta fejestől,
 a páfrány-tokocskák által fájdalom nélkül, jótállás mellett, a legrövidebb idő alatt (6 percz alatt) teljesen elhajtatik. Ezen kitűnő gyógyszer fájdalom nélküli gyors és biztos eredményeért jótállás nyújtatik. Nem árt, ha pántlikagiliszta féreg nincs is jelen. — Az élekor megjelölendő. — **Törvényesen védve.** Egy eredeti doboz pontos használati utasítással a bel- és külföld részére 4 frt postai utánvétellel vagy 3.50 előre való beklüldéssel.
A pántlikagiliszta tünetei a következők: Az arcz halvány-sárga, báyvadit tekintet, kék szemkarikák, lesoványodás, elnyálkosodás, bevont nyelv, emészthetlenség, étvágytalanság felváltva mohó étvágygal, gyakori rosszullet vagy éppen ájulások s szédülés főleg éhgyomornál, egy gombolyag felszállása egész a nyakig, nyálösszegyülemés, a test megdagadása, gyomorsav, gyomorhév, gyakori felbőfögés, bélgörcs, hengergetés, hullámszerű mozgások, szuro, szívó fájdalmak és szúrások a belekben, szivdobogás, a vérkeringés rendtelenségei, különösen nőknél, gyakori véletlenül beálló fájás, a búskomorságra való hajlam, életuntság és a halál óhajlása.

Egyedül valódi kapható: **SCHNEIDER JÓZSEF** gyógyszerésznél, Resicán, Fő-utca 55. (Délmagyarors.)

4912. tk. 900.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir.jbir. mint lkvi hatós. közhírré teszi, hogy Perasz Mihály domásinecezi lakos (kép. dr. Tamás János ügyvéd) végrehajthatónak Malovics István és neje Furdi Borbála végrehajtható domásinecezi lakosok elleni végrehajtható ügyében 300 k. tőke, ennek 1899. október 7-től járó 6% kamatai, 1/3% váltódij, 156 k. 28 f. eddigi, 25 k. árverés kérvényi költségéből álló követelese (melyből a már fizetett 164 kor. 44 f. leszámítandó) kielégítése végett a nagy-kani-

zsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a domásinecezi 957. sztykvb 956. 1115. 1269. 366/a. hrsz. ingatlanok együttesen 185 k., a. u. lkvb 1408. hrsz. a. felvett ingatlan 44 k.; a dekanoveci 658. sztykvb 155/b. hrsz. a. felvett ing. 90 k.; a domásinecezi 1094. sztykvb 175. hrsz. a. felvett ingatlanok Malovics István és neje Furdi Borbála nevéen álló felerésze 419 k.; a mürscsáki 1312. sztykvb 658. hrsz. a. felvett ingatlanok Malovics István és neje illető 1/2 része 416 k. s a mürscsáki 288. sztykvb 483. hrsz. a. felvett ingatlanok

ugyanazokat illető 1/2 része 422 kor. kikiáltási árban mint becsárban az
1900. évi nov. hó 24. napján d. e. 10 órakor
 Domásinecz és Dekanovecz községhezánál dr. Tamás János ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.
 Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.
 A kir. jbiróság mint lkvi hatóság. Perlakon, 1900. július 18-án.

Legnagyobb nyeremény
 legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.
 A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben: **1.000,000 korona**
 A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	Jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	"	200000
2	"	100000
1	"	90000
1	"	80000
1	"	70000
2	"	60000
1	"	40000
5	"	30000
1	"	25000
7	"	20000
3	"	15000
31	"	10000
67	"	5000
3	"	3000
3	"	2000
432	"	1000
763	"	500
1238	"	300
90	"	200
21700	"	100
3900	"	70
4900	"	50
50	"	30
3900	"	20
2900	"	10
50,000	nyer. és jut. összegben	13.160,000

Nyujtsunk kezét a szerencsének!
 Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjeggyel!
 Az egész világban a legnagyobb esélyekkel bíró magy. kir. szabad. osztálysorsjáték legközelebb újból megkezdődik.
100,000 sorsjegyre 50,000 pénznyeremény jut, tehát az oldaltálló nyereményjegyzék szerint a sorsjegyek felét pénznyereménnyel húzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem képes aránylag ily nagy nyereményeket felmutatni, mint a mi magyar osztálysorsjátékunk.
 Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben **egy millió korona.**
 Egészben tizenhárom millió 160.000 korona lesz kihuzva és az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.
 Az eredeti sorsjegyek tervezeti árai az I osztályhoz:
 egy nyolczad (1/8) frt — 75 vagyis 1.50 korona
 egy negyed (1/4) » 150 » 3.— »
 egy fél (1/2) » 3.— » 6.— »
 egy egész (1) » 6.— » 12.— »
 utánvétel mellett vagy az összeg előzetes beklüldése ellenében. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre,
f. é. november hó 15-ig kérünk hozzánk beküldeni.
Török A. és Társa
 BANKHÁZ
 Budapest, V., Váci-körút 4c.
 Fiókbankházak: IV., Muzeum-körút 11.
 VI., Erzsébet-körút 54.
 Sok és nagy nyereményt fizettünk már ki vevőinknek és pedig rövid idő alatt körülbelül három és fél millió koronát.
 731 5-6

Rendelőlevél levágandó. Török A. és Társa főelárusítók Budapest.

Kérek részemre I. osztályu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.
 Az összeget korona összegben } **utánvételni kérem postautalvánnyal küldöm** } A nem tetsző törlendő.

Pontos cím:

**M.K. EGYETEM
VEGYTANI INTÉZETE:**

**A
KRISTÁLY**

**SZT. LUKÁCSFÜRDŐ
HECIFYORRAS
IGENTISZTA
BICARBONÁT**

ÁSVÁNYVIZ

**KAPHATÓ
FÜSZKERESKEDÉSEKBE
VENDEGLOKBE
ÉS MINDEH VASUTI
ÉTKEZO KOCSIBAN**

Több száz kiváló orvos által ajánlva.
A legizletesebb és legolcsóbb ásványvíz.
Csáktornyan kizárólagos ásványvíz:
Strahia Testvérek fűszer, csemege és ásványvíz kereskedésében.

Nélkülözhetlen házi gyógyszer!
Törvényesen bej. védjegy.

Egy családnál se hiányozzék a

Biztos és gyors segítséget nyújt a

Mindenkinek megmondandó és megírrom, hogy csak a hies Feller-féle

ELSA-FLUID

mentette meg életemet írja új Szabó H. István. Pákozdi.

ELSA-FLUID

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva és jóváhagyva.

mely segít külsőleg és belsőleg a legtöbb betegségnél. Így: **láz, szúrás, szaggatás, köszvény, reuma, kőhögés, nátha, gyomorhaj, hasmenés, mell-, fej- és fogfájás, éltvágytalanság, gyengesség, szembaj stb. stb.** gyorsan és biztonságosan gyógyítható. 12 üveg ára használati utasítással együtt **5 kor., 24 üveg 8 kor. 50 fill., 48 üveg 16 kor.** Bérmentve küldi utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése után az egyedüli készítő:

FELLER V. JENŐ
gyógyszertára a Szt. Háromsághoz - Stübica 135. (Zágráb m.)

Mindenkinek legmelegebben ajánlhatók a

**FELLER-féle
Rebarbara-Pilulák**

az «E L S A» védjeggyel.

Biztosan és fájdalom nélkül hatnak rossz emésztésnél, gyomoronyomásknál, székrekedésnél, fejfájásnál, vérszegénység, sárgalázásnál stb. betegségnél.

1 tekercs (6 doboz) használati utasítással együtt **4 kor.** bérmentve.

Főraktárak Budapest: Török József Király-u. 12. és Zoltán Béla N.-korona-u. 23. gyógyszertárakban.

Bámulatos győgyeredmények! 577 9-10

Igaz történet. Egy öreg ember titka. 10 fillér portó előzetes beküldése után ingyen küldetük.

3011./llk. 900.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbíróóság mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, hogy az Alsómuraközi Tkpéznár r.-társaságnak, Tiszai Lénárd és Svenda Lénárd m.-csányi lakosok elleni végrehatási ügyében 240 k. tőke, ennek 1899. évi decz. 10. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj, 60 k. 10 f. eddigi és 35 k. 30 f. árverés kényveni költség behajtása végett a nagykanizsai kir. törvszek, a

perlaki kir. bíróság területén fekvő a m.-csányi 1376 sztkvben 199. hrsz. a ingatlan a legelő s erdőilletményével a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 422 k.; a 3184. sztkvben 2534/b. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 85 k.; u. a. sztkvb. 3359/a. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 13 k.; u. a. sztkvb. 3360/c. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 66 k.; u. a. sztkvben 2416/a. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 24 k.; u. a. sztkvb. 2698. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 102 k.; u. a. sztkvb. 4578/a. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 54 k.; a 761. sztkvb. 3451/a. hrsz. ing. 188 k.; 3065. sztkvb. 3451/b. hrsz. ing. 188 k.; 3066. sztkvb. 3451/c. hrsz. ing. 188 kor.; 1239. sztkvb. 1871. hrsz. ing. 54 k.; 1082. sztkvb. 1866. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 75 k.; u. a. sztkvb. 1872. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 63 k.; u. a. sztkvb. 1868. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 117 k.; 2334. sztkvb. 4543. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 26 k.; 3067. sztkvb. 2602. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 122 k.; u. a. sztkvb. 2073. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 10 k.; 1352. sztkvb. 2349. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 107 k.; 1352. sztkvb. 2351. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 30 k.; 2436. sztkvb. hrsz. ing. 31 k.; a m.-királyi 1766. sztkvb. 1097/a.

hrs. ing. u. a. § al. eg. 19 k.; u. a. sztkvb. 1144/b. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 128 kor.; u. a. sztkvb. 1736/4. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 40 k.; u. a. sztkvb. 1926/c. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 272 k.; 382. sztkvb. 1101. hrsz. ing. 101 k. és a hodosáni 1562. sztkvben 2142/a. hrsz. ing. u. a. § al. eg. 38 kikiáltási árban mint becsárban és pedig a m.-csányi 3184. sztkvben felvett ingatlan az özv. Tiszai Tamásné javára bekebelezett haszonélvezeti jog fentartásával az

1900. évi nov. hó 29. napján d. e. 10 órakor
M.-Királyon. **nov. 30-án d. e. 10 óra-
kor** Mura-Csányban, **nov. 30-án d. e. 3 óra-
kor** Hodosánban a községhezánál dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek. 753

A kir. bíróság mint tlkvi hatóság.
Perlak. 1900. július. 6-án.

**Az idei tűzifaáram Csáktornyan ház-
hoz szállítva:**

egész kocsirakomány 5 öl 60 frt = 120 kor.

I. oszt. bükkhasáb ölenként 12¹/₄ frt = 24 kor. 50 fill.

I. oszt. gyertyánhasáb „ 12¹/₄ frt = 24 kor. 50 fill.

I. oszt. szil- és tölgyhasáb „ 11 frt = 22 kor.

**Becses megrendeléseiket kérve s pon-
tos kiszolgálást biztosítva**

tisztelettel

Scheffer-féle
kat. kincstári és tűzifa-telep.

742 4-10

PALAIS ROYAL

ORLAY SÁNDOR, perzsa csász., spanyol kir. udvari szállító.
BUDAPEST, IV. Koronaherceg-utca 8.sz.

**GYÉMÁNT UTÁNZATOK,
PÁRISI LEGEZOK,
Chinai ezüst, bronz és bőr díszműárúk,
EZÜST BOTOK, DISZÁLLÓÓRÁK, EVŐKÉSZLETEK, STB, STB.**

gyári áron.

Képes árjegyzék ingyen.